

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 marca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że I. K. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 2 marca 2015 r. do 31 marca 2015 r., od 6 lipca 2015 r. do 31 października 2015 r., od 2 listopada 2015 r. do 23 grudnia 2015 r., od 1 lutego 2016 r. do 30 kwietnia 2016 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia u płatnika składek PPHU (...) E. M. i w związku z tym określił miesięczne podstawy wymiaru składek za I. K. na: obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że pomiędzy płatnikiem, a I. K. zawierano umowy cywilno – prawne, którym strony nadawały nazwę umów o dzieło. W ocenie organu rentowego z charakteru wykonywanych przez I. K. czynności wynika, iż były to umowy o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy Kodeksu Cywilnego o zleceniu. Organ rentowy podkreślił, że I. K. otrzymywała od płatnika skrojony i gotowy do uszycia materiał, a czynności szycia wykonywała na jego maszynach i w jego lokalu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że w ww. okresach I. K. nie posiadała innych tytułów do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

/decyzja k.108 - 111 akt ZUS/

W dniu 12 kwietnia 2019 r. pełnomocnik E. M. złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej uchylenie i orzeczenie co do istoty sprawy. W treści odwołania pełnomocnik E. M. wskazał, że w okresach wskazanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych I. K. wykonywała umowy o dzieło tj. umowy rezultatu polegające na wykonaniu określonej w treściach umów ilości odzieży. Zdaniem pełnomocnika wnioskodawczyni sporne umowy zawierały wszystkie elementy określone w art. 627 i następnym KC, a o fakcie wykonywania umów o dzieło wskazuje choćby brak nadzoru ze strony zlecającego.

/odwołanie k. 3 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu odpowiedzi pełnomocnik organu rentowego przytoczył argumentację jak w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.7- 8 odwrót/

Na rozprawie w dniu 11 września 2019 r. pełnomocnik płatnika podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, a pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

/oświadczenia stron min. 00:09:48 – 00:11:20 rozprawy z dnia 11 września 2019 r., płyta CD k.18/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Płatnik składek E. M. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na szyciu odzieży.

/zeznania E. M. min.00:04:11 – 00:09:48 rozprawy z dnia 11 września 2019 r., płyta CD k.18/

Płatnik składek zawarł z I. K. następujące umowy, którym strony nadawały nazwę umów o dzieło:

- w dniu 1.03.2015 r. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było uszycie 200 sukienek i 150 bluzek dziewczęcych w terminie 2.03.2015 r.- 31.03.2015 r. za wynagrodzeniem w kwocie 400, 00 zł.

- w dniu 6.07.2015 r. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było uszycie 42 szt. spodni dresowych, 60 sukienek, 60 tunik w terminie 6.07.2015 r.-31.07.2015 r. za wynagrodzeniem 550,00 zł.

- w dniu 1.08.2015 r. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było uszycie 60 bluz, 60 sukienek, 60 spodni dresowych, 80 tunik w terminie 1.08.2015 r.-31.08.2015 r. za wynagrodzeniem 1560,00 zł.

- w dniu 1.09.2015 r. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było uszycie 160 sukienek, 40 spodni dresowych, 40 tunik, 40 bluzek w terminie 1.09.2015 r.-30.09.2015 r. za wynagrodzeniem 1560,00 zł.

- w dniu 1.10.2015 r. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było uszycie 120 sukienek w terminie 1.10.2015 r.-31.10.2015 r. za wynagrodzeniem 500,00 zł.

- w dniu 2.11.2015 r. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było uszycie 120 sukienek i 24 tunik w terminie 2.11.2015 r.-30.11.2015 r. za wynagrodzeniem 670,00 zł.

- w dniu 1.12.2015 r. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było uszycie 500 szt. kompletów czapek i szalików, 224 sukienek i 56 tunik w terminie 1.12.2015 r.-

r. za wynagrodzeniem 1520,00 zł.

- w dniu 1.02.2016 r. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było uszycie 240 sukienek dresowych, 120 tunik dresowych i 32 bluz dresowych w terminie 1.02.2016 r.-

r. za wynagrodzeniem 1872,00 zł.

- w dniu 1.03.2016 r. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było uszycie 480 sukienek, 120 tunik w terminie 1.03.2016 r.-31.03.2016 r. za wynagrodzeniem 2280,00 zł.

- w dniu 1.04.2016 r. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było uszycie 280 szt. sukienek w terminie 1.04.2016 r.-30.04.2016 r. za wynagrodzeniem 2240,00 zł.

/umowy k.54 – 64 akt ZUS/

W ww. okresach I. K. nie posiadała innych tytułów do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

/okoliczność bezsporna/

W ramach zawartych umów i zgodnie z ich treścią , I. K. szyła odzież z dostarczonych przez płatnika elementów. E. M. odbierała uszytą odzież w umówionym dniu i wypłacała I. K. wynagrodzenie w formie gotówkowej.

/zeznania E. M. min.00:04:11 – 00:09:48 rozprawy z dnia 11 września 2019 r. , płyta CD k.18/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie wyżej powołanych dokumentów, które nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron oraz zeznań świadków , a także wnioskodawcy. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, aby z urzędu zakwestionować ich wartość dowodową w sprawie. Wskazać należy , iż spór w niniejszej sprawie sprowadził się w istocie do odmiennej oceny kwestionowanej umowy nazwanej umową o dzieło , jaką płatnik zawarł z I. K.. Ustalenie bowiem jaka umowa została faktycznie zawarta między stronami skutkuje obowiązkiem podlegania ubezpieczeniom bądź nie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń odwołania nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 4 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2019 roku, poz.300 z późn. zm.) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub

umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Z mocy art. 13 pkt. 2 ustawy zleceniobiorcy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Zgodnie z treścią art.18 ust.1 i 3 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe zleceniobiorców stanowi przychód, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o świadczenie usług, jeżeli w umowie o świadczenie usług określono odpłatność za jej wykonanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych (art.20 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Podstawą wymiaru składek jest przychód faktycznie otrzymany lub pozostawiony do dyspozycji.

Natomiast zgodnie z treścią art.81 ust.1, 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.581) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób zatrudnionych na podstawie umowy o świadczenie usług, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe tych osób, bez stosowania ograniczeń o których mowa w art.19 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art.66 ust.1 ww. ustawy o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie (art.82 ust.1 ww. ustawy o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych). Zgodnie z treścią art.85 ust.4. ww. ustawy o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych za osobę wykonującą pracę na podstawie umowy zlecenia (...) składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza zamawiający, z zastrzeżeniem art.86 ust. 1 pkt 13a.

Należy też wskazać, iż jeżeli jedna osoba wykonuje kilka rodzajów działalności, z którymi wiąże się obowiązek ubezpieczenia społecznego mamy do czynienia ze zbiegiem tytułów do ubezpieczenia uregulowanym w art.9 ww. ustawy. W takich sytuacjach ustawodawca z reguły wskazuje, który z tytułów ma pierwszeństwo, czyli z którego z tych tytułów podlega się ubezpieczeniu z wyłączeniem obowiązku pozostałych tytułów. Zbieg obowiązku ubezpieczenia dotyczy tylko obowiązku ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Oba te ryzyka mają bowiem charakter ogólny, niezależny od konkretnego tytułu do ubezpieczenia. Ubezpieczonemu wystarczy zatem posiadanie jednego tytułu do ubezpieczenia, aby dane ryzyko było chronione. Ustawodawca w art.9 ww. ustawy podzielił tytuły do ubezpieczenia na dwie grupy: na te które bezwzględnie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia i nie mogą być z niego zwolnione (np. stosunek pracy) i pozostałe tytuły, które mogą być zwolnione z tego obowiązku. Jeżeli zbiegają się ze sobą tytuły „bezwzględne” obowiązek ubezpieczenia dotyczy każdego z nich, natomiast jeżeli zbieg dotyczy tytułu „bezwzględnego” z tytułem „ogólnym” obowiązkiem ubezpieczenia jest tylko tytuł „bezwzględny”. Wyjątek od tej reguły wynika z art.9 ust.1a ww. ustawy zgodnie z treścią którego ubezpieczeni wymienieni w ust.1 (m.in. pracownicy), których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art.18 ust.4 pkt 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust.1b i art. 16 ust. 10a. Zatem reguła ta nie ma zastosowania do zbiegu stosunku pracy z wykonywaniem umowy zlecenia w przypadku tych ubezpieczonych, których podstawa wymiaru składki z tytułu np. umowy o pracę jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę (ustalonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. nr 200, poz.1679). Osoby te podlegają obowiązkowi ubezpieczenia z posiadanych tytułów ogólnych (np. z umowy zlecenia) ex lege. Dochodzi więc do rozszerzenia obowiązku ubezpieczenia.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwalifikacja prawna umowy zawartej przez płatnika z I. K. , a mianowicie ocena czy była to umowa zlecenia (o świadczenie usług), czy też umowa o dzieło, a pochodną tego jest ustalenie obowiązku uiszczenia odpowiednich składek ubezpieczeniowych.

Na wstępie wskazać należy, że umowa zlecenia i umowa o dzieło to podstawowe kontrakty usługowe, konkurencyjne w stosunku do umowy o pracę. Różnica między tymi dwoma rodzajami umów jest dla podmiotów zatrudniających bardzo istotna, bowiem wiąże się z różnymi konsekwencjami prawnymi , a także finansowymi.

I tak np. podczas, gdy umowy o dzieło rodzą określone obowiązki z punktu widzenia ubezpieczeń społecznych odnośnie naliczania i odprowadzania składek ubezpieczeniowych tylko wówczas, gdy są zawierane z własnymi pracownikami, to umowy zlecenia pociągają za sobą skutki ubezpieczeniowe bez względu na to, z kim są zawierane - z własnym pracownikiem, czy z osobą z zewnątrz.

Zatem jeśli dana umowa zostanie błędnie uznana nie za umowę o dzieło, ale za umowę zlecenia, to naliczenie w stosunku do niej składek na ZUS będzie niedozwolone, podobnie jak brak naliczenia składek w przypadku umowy zlecenia, która niewłaściwie została zakwalifikowana jako umowa o dzieło. Podkreślić należy, że decydująca jest treść, a nie nazwa umowy. Aby prawidłowo ustalić, z jaką umową mamy w danym przypadku do czynienia, tzn. czy jest to umowa zlecenia (o świadczenie usług), czy umowa o dzieło, należy kierować się jej treścią, zadaniem, jakie osoba zatrudniana ma do wykonania, czyli istotą obowiązków umownych, jakie osoba ta na siebie przyjmuje.

Wskazać należy, iż stosownie do treści art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Zgodnie z treścią przepisu art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Ma to miejsce wtedy gdy przedmiotem umowy jest dokonywanie czynności faktycznych , natomiast umowa taka nie jest unormowana w przepisach dotyczących innych umów np. agencyjnej , komisji itp. (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 8.10.2013 roku III AUa 401/13 LEX nr 1386066)

Zgodnie zaś z treścią art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia umowie zlecenia - jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu.

Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku / vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21 grudnia 1993 r. sygn. III AUr 357/93, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 1994, Nr 6, poz. 49, str. 63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 stycznia 2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2008, Nr 3, poz. 5, str. 55; wyrok Sądu Najwyższego z 13 marca 1967 r. sygn. I CR 500/66; opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i (...) rok 1968, Nr 1, poz. 5/.

Natomiast cechą konstytutywną dzieła jest samoistość rezultatu, która wyraża się przez niezależność powstałego rezultatu od dalszego działania twórcy oraz od osoby twórcy. Z chwilą ukończenia dzieła staje się ono niezależną od twórcy, autonomiczną wartością w obrocie. Takie stanowisko zajmuje także doktryna (W. Czachórski, Zobowiązania, 2007, s. 463; A. Brzozowski, Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie za wady dzieła, Warszawa 1986, s. 15)/ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 maja 2013 r. sygn. III AUa 1136/12/.

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy należy w pierwszej kolejności badać, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, na jaki umawiają się strony, musi być z góry określony i może przyjmować zarówno postać materialną jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest, aby rezultat ten był obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Dzieło musi mieć indywidualny

charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Podkreślenia także wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności.

W umowie zlecenie zaś można wskazać rezultat, który powinien być osiągnięty, a podejmujący zlecenie powinien podejmować starania by go osiągnąć. Jednak w odniesieniu do umowy zlecenia po pierwsze nie da się określić zamierzonego rezultatu w sposób pewny, a po drugie nie sposób przewidzieć, w jakim stopniu zostałby on osiągnięty.

W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienia doprowadziły do konkretnego, w przyszłości, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia, tj. przedmiotem istotnym (wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 21 grudnia 1993 r. III AUr 357/93).

Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przynosić ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie nie ma także, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nie osiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nie osiągnięcia celu umowy, jest odpowiedzialnością za nie osiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2000 r. sygn. II UKN 386/99, opubl. OSNP 2001/16/522/.

A zatem z umową rezultatu mamy do czynienia wtedy, gdy spełnienie świadczenia przez dłużnika polega na doprowadzeniu do określonego efektu. W tego typu umowach jedynie taki stan będzie uznany za wykonanie zobowiązania. Z kolei z umową starannego działania jest związany obowiązek dłużnika działania w sposób sumienny w kierunku osiągnięcia danego rezultatu, przy czym już samo sumienne działanie jest spełnieniem świadczenia, niezależnie czy ostatecznie zostanie osiągnięty zamierzony rezultat czy nie. (K. B. artykuł „Kilka mitów z zakresu teorii umów (...) teza 2)

Należy podkreślić, że umowę o dzieło zdefiniowano w art. 627 k.c. jako zobowiązanie do wykonania oznaczonego dzieła za wynagrodzeniem. Starania przyjmującego zamówienie w umowie o dzieło mają doprowadzić w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu, za wynagrodzeniem zależnym od wartości dzieła (art. 628 § 1, art. 629, art. 632 k.c.). Umowa o dzieło zakłada swobodę i samodzielność w wykonywaniu dzieła, a jednocześnie nietrwałość stosunku prawnego, gdyż wykonanie dzieła ma charakter jednorazowy i jest zamknięte terminem wykonania. Przyjmuje się, że rezultat, o który umawiają się strony, musi być z góry określony, mieć samoistny byt obiektywnie osiągalny i pewny.

Wykonanie dzieła najczęściej przybiera postać wytworzenia rzeczy lub dokonania zmian w rzeczy już istniejącej (naprawienie, przerobienie, uzupełnienie); takie dzieła są rezultatami materialnymi umowy zawartej między stronami, weryfikowalnymi ze względu na istnienie wad (wyrok SN z dnia 3 listopada 2000 r. IV CKN 152/2000 OSNC 2001 Nr 4 poz. 63).

Poza rezultatami materialnymi istnieją także rezultaty niematerialne, które mogą, ale nie muszą być ucieleśnione w jakimkolwiek przedmiocie materialnym. W każdym razie takim rezultatem nieucieleśnionym w rzeczy nie może być czynność, a jedynie jej wynik, dzieło bowiem musi istnieć w postaci postrzegalnej, pozwalającej nie tylko odróżnić je od innych przedmiotów, ale i uchwycić istotę osiągniętego rezultatu.

W niniejszej sprawie strony w spornym okresie czasu zawierały umowy nazywane umowami o dzieło, w ramach których I. K. szyla odzież z dostarczonych przez płatnika elementów, a E. M. odbierała uszytą odzież w umówionym dniu i wypłacała I. K. wynagrodzenie w formie gotówkowej.

W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że stron nie wiązały umowy o dzieło, bowiem celem wykonywanych przez I. K. czynności nie było wykonanie konkretnego dzieła, a co więcej zawarte umowy były powtarzalne i cykliczne. I. K. była zobowiązana do wykonywania tych czynności jedynie z należytą starannością, zaś posiadane przez nią umiejętności były wystarczające do świadczenia pracy, których wykorzystanie gwarantowało spełnienie oczekiwań stron umowy. Strony nie oznaczyły ani „dzieła”, ani nawet rezultatu, jaki ma być osiągnięty i który mógłby zostać poddany ocenie w zakresie wad. Strony w spornej umowie nie oznaczyły dzieła - jako określonego rezultatu, ponieważ z przyczyn oczywistych takiego określenia być nie mogło. Samo bowiem szycie odzieży z dostarczonych elementów nie zmierza do wytworzenia określonego "dzieła". Trudno w tym przypadku mówić o rezultacie, decydującym o charakterze zawartej umowy jako umowy o dzieło. Nie można każdego wyniku określonych czynności wykonanych przez daną osobę sprowadzać do dzieła na gruncie przepisów prawa cywilnego i prawa ubezpieczeń społecznych, które nie rodzi obowiązku zapłaty składek na te ubezpieczenia. Dzieło takie bowiem ma przynieść trwały efekt i jednocześnie ma mieć w pewnym stopniu niepowtarzalny charakter. W sprawie natomiast nie mamy z taką sytuacją do czynienia, a efekt w postaci uszycia określonej w umowie ilości sztuk odzieży nie uzasadnia uznania tych czynności za dzieło w rozumieniu art. 627 k.c.

Powyższe decyduje o tym, że sporna umowa została prawidłowo zakwalifikowana przez organ rentowy jako umowa o świadczenie usług, do której znajdują zastosowanie przepisy o zleceniu w rozumieniu art. 750 k.c., a to z kolei powoduje konieczność opłacenia należnych składek zarówno na ubezpieczenia społeczne, jak i na ubezpieczenie zdrowotne, zgodnie z zacytowanymi powyżej przepisami.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku i oddalił odwołanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając od E. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

S.B.